

คู่มือภาษีอากร

“จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมกับผู้เสียภาษี”

จัดทำโดย สำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากร

กรมสรรพากร

มิถุนายน ๒๕๕๙

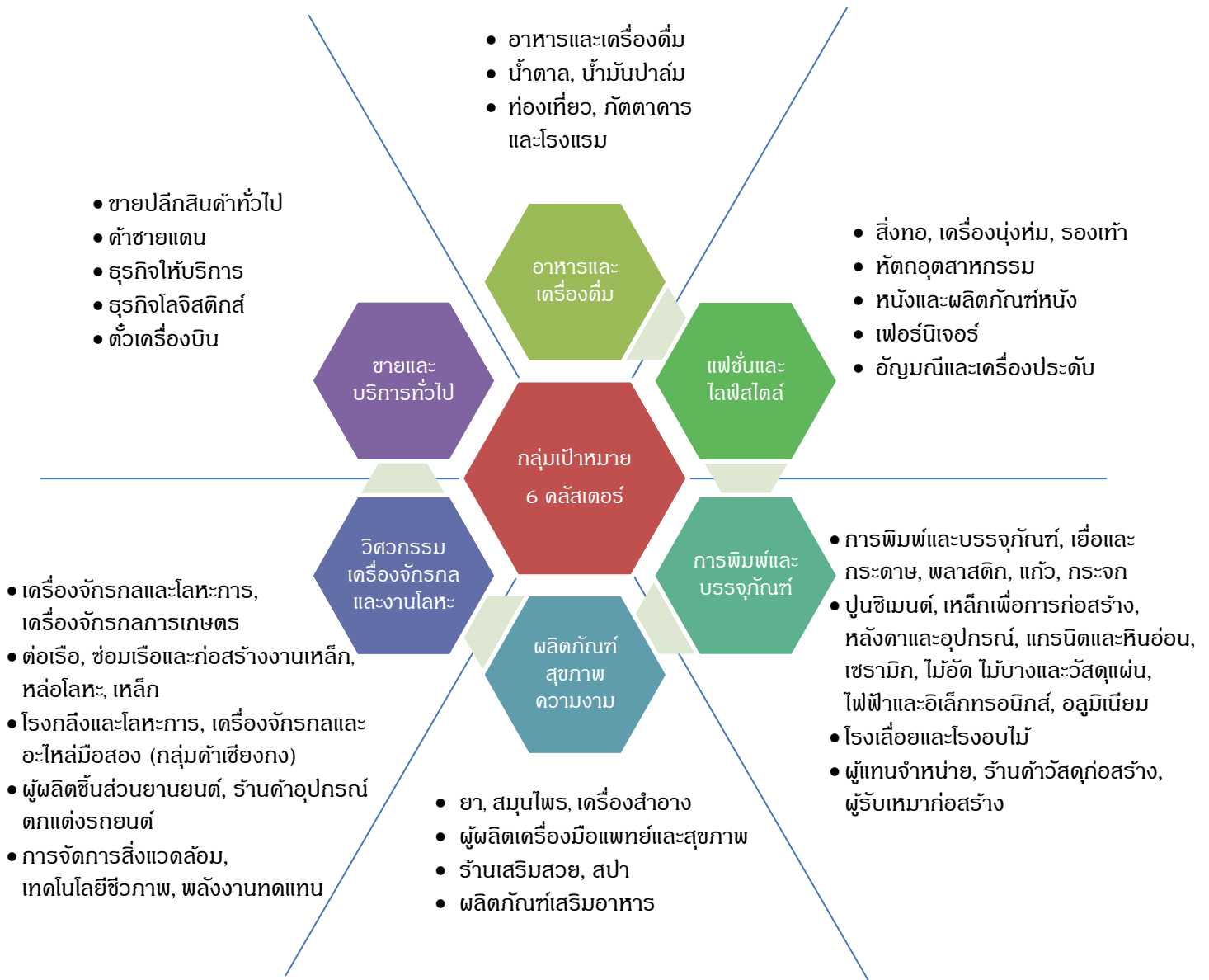
คำนำ

ด้วย กรมสรรพากร ร่วมกับ คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ซึ่งประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ได้ร่วมกันจัดสัมมนาในหัวข้อ “จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี” ในวันที่ ๑ และ ๕ - ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นโครงการนำร่องในกลุ่มอุตสาหกรรม ๖ คลัสเตอร์แรก ประกอบด้วย ๑) กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ๒) กลุ่มแฟชั่นและไลฟ์สไตล์ ๓) กลุ่มการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ ๔) กลุ่มผลิตภัณฑ์ สุขภาพ และความงาม ๕) กลุ่มวิศวกรรมเครื่องจักรกลและงานโลหะ และ ๖) กลุ่มขายและบริการทั่วไป ซึ่งจะครอบคลุมทั้งผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง ค้าปลีก และผู้ให้บริการ เพื่อให้สามารถจัดทำบัญชีชุดเดียวให้เป็นไปอย่างมีระบบ ถูกต้องสมบูรณ์ และมีมาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของกิจการ ตั้งแต่ธุรกิจต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ

กรมสรรพากรจึงได้จัดทำ คู่มือภาษีอากร “จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี” เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่ ผู้เข้าร่วมสัมมนา และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วนทั้งในทางบัญชีและทางภาษีอากรตามแต่ละกิจกรรมของธุรกิจ ซึ่งกรมสรรพากรได้ศึกษาจากประเด็นคำถามของตัวแทนจากแต่ละกลุ่มคลัสเตอร์ที่ให้ความร่วมมือเข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อยกับกรมสรรพากรในช่วงก่อนหน้านี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กรมสรรพากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมสัมมนา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจ ต่อไป

กรมสรรพากร
มิถุนายน ๒๕๕๙

คู่มือภาษีอากร “จัดทำบัญชีอย่างไร...ให้เป็นธรรมกับผู้เสียภาษี”

๑. การปรับตัวของผู้เสียภาษีสู่การบริหารจัดเก็บภาษีอากรยุคใหม่ของกรมสรรพากร

๑.๑ Digital Economy

เศรษฐกิจดิจิทัล หรือ “Digital Economy” คือ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้ทันกับโลกในยุคปัจจุบัน โดยการนำเอาเทคโนโลยีและดิจิทัลเข้ามาใช้ ประกอบด้วย

(๑) Knowledge Economy หรือ เศรษฐกิจบนพื้นฐานของความรู้ที่ถูกลงให้มีการพัฒนาโดยอาศัยความรู้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นของบุคลากร

(๒) Creative Economy การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ ที่มีเป้าหมายในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการผ่านทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

๑.๒ ระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ

National e-Payment มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบการชำระเงินของประเทศไทยให้สามารถรองรับธุรกรรมทางการเงินและกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) อย่างครบวงจร โดยเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบหลักการแผนยุทธศาสตร์ National e-Payment Master Plan ประกอบด้วย แผนงานสำคัญ ๕ โครงการ ดังต่อไปนี้ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจภาคการเงินที่จะช่วยขับเคลื่อนทุกภาคส่วนของประเทศก้าวสู่ความเป็น Digital Economy

(๑) โครงการที่ ๑ ระบบการชำระเงินแบบ Any ID (นานานาม) หรือปัจจุบันเรียกว่า PromptPay (พร้อมเพย์)

พัฒนาระบบการชำระเงินกลางของประเทศให้สามารถรองรับการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงิน โดยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการโอนเงินหรือชำระเงินในปัจจุบันที่ใช้หมายเลขบัญชีธนาคาร ซึ่งมีตัวเลขหลายหลักทำให้ยากต่อการจดจำและการสื่อสาร เปลี่ยนเป็นการชำระเงินหรือโอนเงินในระบบ Any ID ที่ทำได้โดยใช้หมายเลขอื่นที่ผู้รับโอนได้ลงทะเบียนไว้กับสถาบันการเงิน ได้แก่ เลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์มือถือ หมายเลขกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Wallet ID) เลขที่บัญชีธนาคาร หรือ e-mail address เป็นรหัสผ่านในการชำระเงินหรือโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ต้องใช้เงินสด

โครงการระยะแรก เริ่มในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นวันแรกที่ให้ประชาชนทั่วไปลงทะเบียน Any ID ผูกเลขที่บัญชีธนาคารกับหมายเลขโทรศัพท์มือถือ หรือเลขบัตรประจำตัวประชาชน “๑ บัญชี ต่อ ๑ หมายเลข” และวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป กรมสรรพากรจะคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบ Any ID

(๒) โครงการที่ ๒ การขยายการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์

ส่งเสริมการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีค่าธรรมเนียมต่ำเพื่อทดแทนการใช้เงินสด ผ่านจุดรับชำระเงินที่มีอุปกรณ์รับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย เช่น เครื่อง Electronic Data Capture (EDC) เครื่องจุดบัตรมือถือ (Mobile Point of Sale (MPOS)) Mobile Application เป็นต้น ซึ่งในส่วนภาครัฐจะใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการจ่ายเงินสวัสดิการให้แก่ประชาชนโดยตรง และใช้เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลการซื้อขายและข้อมูลภาษีไปยังกรมสรรพากร

(๓) โครงการที่ ๓ ระบบภาษีและเอกสารธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์

พัฒนาการจัดทำและนำส่งข้อมูลใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice) และใบเสร็จรับเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Receipt) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนในการจัดทำและการนำส่งรายงาน ซึ่งจะแล้วเสร็จพร้อมใช้งานในเดือนมกราคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดเวลาบังคับใช้ระบบ e-Tax Invoice ดังนี้

ผู้ประกอบการ	ขนาดรายได้	เข้าระบบ e-Tax Invoice
ขนาดใหญ่	> ๕๐๐ ล้านบาท	ภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐
ขนาดกลาง	มากกว่า ๓๐ ล้านบาท ถึง ๕๐๐ ล้านบาท	
ขนาดเล็ก	มากกว่า ๑.๘ ล้านบาท ถึง ๓๐ ล้านบาท	ภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒
ขนาดไม่โคร	≤ ๑.๘ ล้านบาท	ภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

เมื่อกรมสรรพากรสามารถรับข้อมูลภาษีซื้อขายทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างครบถ้วนแล้ว ระบบของกรมสรรพากรจะสามารถจัดทำรายงานภาษีซื้อ-ภาษีขายได้โดยอัตโนมัติ (Electronic VAT Report)

นอกจากนี้ กรมสรรพากรได้พัฒนาระบบการหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยธนาคารจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย (ถ้ามี) ให้แก่กรมสรรพากร และแจ้งการถูกหัก ณ ที่จ่ายให้ผู้ถูกหัก ณ ที่จ่ายทราบ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการไม่ต้องออกหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งภาษี และยื่นแบบแสดงรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายอีกต่อไป

๔) โครงการ e-Payment ภาครัฐ

พัฒนาระบบฐานข้อมูลการให้ภาครัฐสามารถจ่ายเงินช่วยเหลือและสวัสดิการให้ประชาชนถูกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการเพิ่มช่องทางการรับชำระค่าบริการของหน่วยงานราชการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

๕) โครงการการให้ความรู้และส่งเสริมการใช้ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์

เผยแพร่ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ในภาพรวมแก่ประชาชน รวมทั้ง ออกมาตรการจูงใจเพื่อกระตุ้นการเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนและเพิ่มปริมาณการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์

๑.๓ ธุรกรรมโปร่งใสตามกฎหมายป้องกันการฟอกเงิน

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์กรต่อต้านการฟอกเงินเอเชียแปซิฟิก (Anti-Pacific Group on Money Laundering (APG)) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งในฐานะสมาชิกมีพันธกรณีที่ต้องเข้ารับการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism : AML/CFT) โดยข้อเสนอแนะของ the Financial Action Task Force (FATF)

FATF เป็นองค์การระหว่างรัฐ ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๙ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศ G ๗ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนการเงินแก่ขบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ โดยเมื่อ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ FATF ประกาศเพิ่มประเทศไทยเข้าเป็น ๑ ใน ๕ ประเทศที่มีความบกพร่องทางยุทธศาสตร์และไม่มีควมคืบหน้าในการออกกฎหมายและกำหนดหลักเกณฑ์ต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนการก่อการร้าย กลุ่มประเภท ๒ : Dark Grey List

จากรายงานการศึกษา เรื่อง ปัญหาและผลกระทบของประเทศไทยจากกรณี FATF ขึ้นบัญชีดำ โดยสายงานเศรษฐกิจ โลจิสติกส์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้รายงานว่า “สำหรับผลกระทบในปี ๒๕๕๖ และต่อเนื่องในระยะยาว หากประเทศไทยถูกจัดชั้นจาก FATF ไปสู่ระดับที่เป็นบัญชีดำ Black List จะมีผลต่อการไม่สามารถดำเนินธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเศรษฐกิจไทยพึ่งพาภาคส่งออกร้อยละ ๗๐ ของ GDP ภาคนำเข้าร้อยละ ๖๙ ของ GDP และภาคท่องเที่ยวและการลงทุนระหว่างประเทศรวมกันประมาณร้อยละ ๑๘-๑๙ ของ GDP จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างรุนแรง”^๑

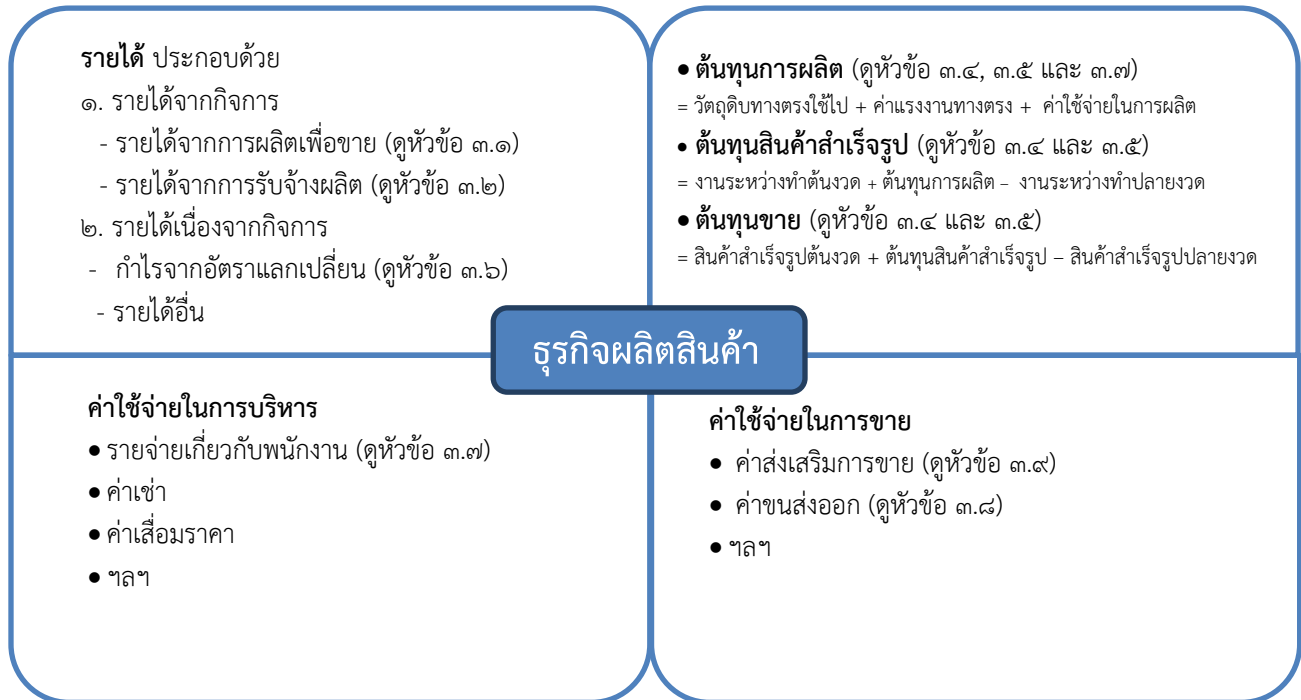
เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อรองรับการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของ FATF ซึ่งประเทศไทยจะรับการประเมินดังกล่าวในปี ๒๕๕๙ นี้ โดยข้อเสนอแนะของ FATF ได้เสนอให้กำหนดอาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (Tax Crimes Related to Direct Taxes and Indirect Taxes) เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

บทสรุป : จากการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในอนาคตอันใกล้เพื่อให้ทันต่อโลกยุคปัจจุบันข้างต้น ทำให้ข้อมูลในแต่ละธุรกรรมของภาคธุรกิจต้องมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์สู่กรมสรรพากร ถือเป็นภาระสนับสนุนให้การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้สามารถขยายฐานภาษีในกลุ่มผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่อยู่นอกระบบภาษี ให้สามารถเข้าสู่ระบบการเสียภาษีได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาคธุรกิจต้องปรับตัวให้มีการจัดทำบัญชีและเอกสารประกอบงบการเงินเป็นไปอย่างมีระบบ ถูกต้องสมบูรณ์ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ในทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ

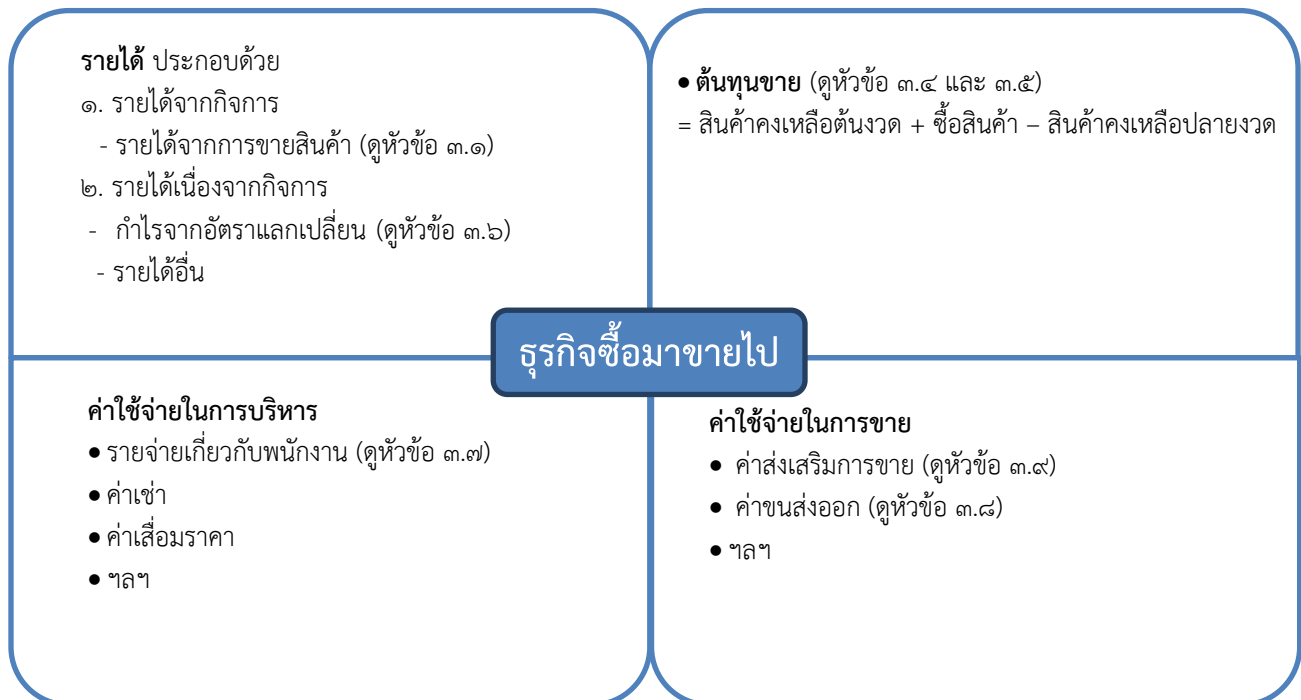
^๑ ที่มา <http://www.tcijthai.com/office-tcij/view.php?ids=2580>

๒. กิจกรรมหลักของธุรกิจ

๒.๑ ธุรกิจผลิตสินค้า

๒.๒ ธุรกิจซื้อมาขายไป

๒.๓ ธุรกิจให้บริการ

รายได้ ประกอบด้วย

๑. รายได้จากกิจการ
 - รายได้จากการให้บริการ (ดูหัวข้อ ๓.๒)
 - รายได้จากการให้บริการรับเหมาก่อสร้าง (ดูหัวข้อ ๓.๓)
๒. รายได้เนื่องจากกิจการ
 - กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน (ดูหัวข้อ ๓.๖)
 - รายได้อื่น

ต้นทุนบริการ

= ต้นทุนของกิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการให้บริการแก่ลูกค้า

ธุรกิจให้บริการ

ค่าใช้จ่ายในการบริหาร

- รายจ่ายเกี่ยวกับพนักงาน (ดูหัวข้อ ๓.๗)
- ค่าเช่า
- ค่าเสื่อมราคา
- ฯลฯ

ค่าใช้จ่ายในการขาย

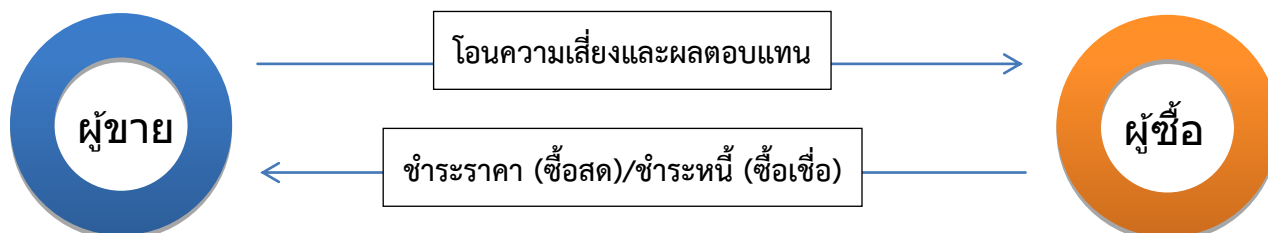
- ค่าส่งเสริมการขาย (ดูหัวข้อ ๓.๘)
- ค่าขนส่ง
- ฯลฯ

๓. ประเด็นปัญหาภาษีที่เกี่ยวข้อง (รวบรวมจากคำถามของกลุ่มคลัสเตอร์)

ด้านรายได้

๓.๑ รายได้จากการขายสินค้า

(๑) รายได้จากการขายสินค้าในประเทศ

การบันทึกบัญชีด้านผู้ขาย

เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีขายสด)
หรือลูกหนี้การค้า (กรณีขายเชื่อ)
เครดิต รายได้จากการขาย

การบันทึกบัญชีด้านผู้ซื้อ

เดบิต ซื้อสินค้า
เครดิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีซื้อสด)
หรือเจ้าหนี้การค้า (กรณีซื้อเชื่อ)

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	<p>๑. เมื่อโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร (กรณีขายสด) หรือลูกหนี้การค้า (กรณีขายเชื่อ) เครดิต รายได้จากการขาย</p> <p>ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง รายได้ ย่อหน้า ๑๔ กิจการจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้า เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ (๑) ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว (๒) ไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม (๓) วัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๔) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๕) วัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>๒. เมื่อรับชำระหนี้ (กรณีขายเชื่อ) เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร เครดิต ลูกหนี้การค้า</p>
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากการขายสินค้าตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	<p>๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อ หรือวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน</p> <p>๒. จัดทำใบกำกับภาษี</p> <p>๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย และรายงานสินค้าและวัตถุดิบ</p>

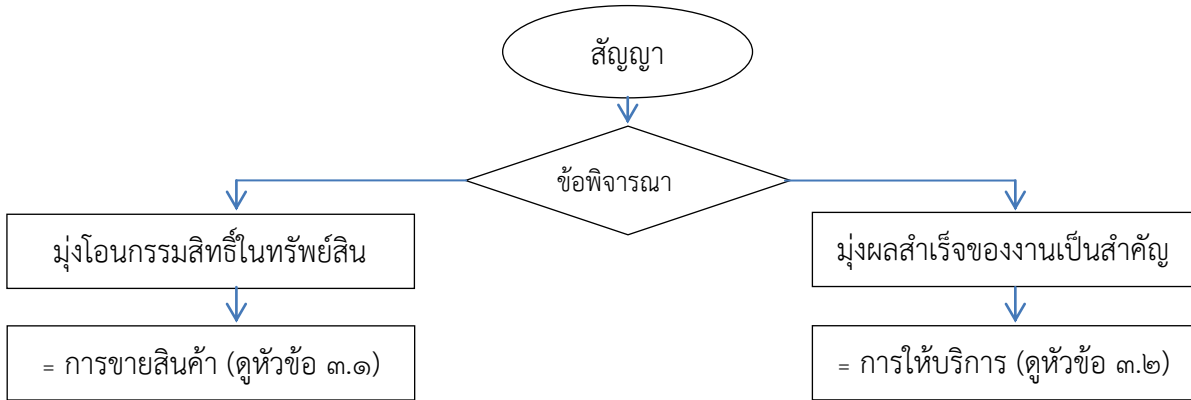
(๒) รายได้จากการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
<p>๑. การรับรู้รายการทางบัญชี</p>	<p>๑. ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง รายได้ ย่อหน้า ๑๔ กิจการจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้า เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว</p> <p>(๒) ไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม</p> <p>(๓) วัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>(๔) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น</p> <p>(๕) วัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>๒. พิจารณาตามเงื่อนไขการส่งมอบสินค้าเป็นสำคัญ (ตามหลักโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน)</p> <p>โดยพิจารณาตามเงื่อนไขข้อกำหนดทางการค้าที่ระบุเงื่อนไขข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า หรือเงื่อนไขการส่งมอบสินค้า Incoterms^๒ (Term Of Shipment) จะใช้ราคา F.O.B. หรือราคา C.I.F. หรือวิธีอื่นตามที่ตกลงไว้ เช่น</p> <p>(๑) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Free On Board (F.O.B.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เงื่อนไขการส่งมอบ F.O.B. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกัปเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุไว้ ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบการทำพิธีการส่งออกด้วยส่วนค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้ง ค่าประกันภัยในการขนส่งสินค้าเป็นภาระของผู้ซื้อในทันทีที่ของผ่านกัปเรือไปแล้ว - วันที่รับรู้รายได้จากการส่งออกสินค้าของผู้ขาย คือ วันที่ส่งมอบสินค้าที่ทำเรือประเทศไทย <p>(๒) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Cost, Insurance and Freight (C.I.F.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เงื่อนไขการส่งมอบ C.I.F. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกัปเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบในการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่าระวางเรือ และค่าประกันภัยขนส่งสินค้าเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงภัยในการขนส่งสินค้าจนถึงมือผู้ซื้อให้แก่ผู้ซื้อด้วย - วันที่รับรู้รายได้จากการส่งออกสินค้าของผู้ขาย คือ วันที่ส่งมอบสินค้าที่ทำเรือในต่างประเทศ
<p>๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล</p>	<p>การขายสินค้าโดยส่งออกให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ตามวิธีการบัญชี</p>
<p>๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม</p> <p>- สำหรับกรณีได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐</p>	<p>๑. ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าโดยส่งออก (มาตรา ๗๘ (๔) (ก)) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก วางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก</p> <p>เว้นแต่ในกรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาออกหรือได้รับยกเว้นอากรขาออก ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p>

^๒ Incoterms (International Commercial Terms) คือ เป็นข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า หรือเงื่อนไขการส่งมอบสินค้า โดยกำหนดเป็นมาตรฐานความหมายการค้าที่ใช้ตกลงในการทำสัญญาซื้อขายระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายที่เป็นสากล ได้รับการดูแลและคุ้มครองโดยสภาหอการค้านานาชาติ (ICC: International Chamber of Commerce) ซึ่งยึดติดกับการค้าสหประชาชาติหลัก เพื่อให้คู่ค้าทั้งผู้ซื้อและผู้ขายทราบถึงขอบเขตความรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงต่าง ๆ โดยช่วยให้ทั้งสองฝ่ายที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมมีความเข้าใจตรงกัน โดย INCOTERM ปี ๒๐๑๐ มีทั้งหมด ๑๑ รูปแบบ คู่มือนี้เป็นเพียงคู่มือและตัวอย่างเพื่อเสริมความเข้าใจ ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมและใช้อ้างอิงได้ทุกกรณี | สำนักมาตรฐานการสอบบัญชีภาษีอากร กรมสรรพากร

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขาย
	<p><u>ประเด็นพิจารณาเพิ่มเติม</u></p> <ul style="list-style-type: none">● กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนส่งสินค้าไปต่างประเทศโดยทางไปรษณีย์จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ จะต้องมียหลักฐานสำเนาใบขนสินค้าขาออกที่ผ่านพิธีการศุลกากรฉบับที่มีการสลักหลังการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่ามีการตรวจปล่อยสินค้าโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน <p style="text-align: right;">(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๙๗/๒๕๔๓๖)</p> <ul style="list-style-type: none">● กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ แต่ผู้ซื้อนำติดตัวออกไปนอกราชอาณาจักรเอง โดยมีได้กระทำพิธีการศุลกากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐ <p style="text-align: right;">(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๙๗/๒๕๔๓๖)</p> <p>๒. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าโดยการส่งออก (มาตรา ๗๙/๑ (๑)) ได้แก่</p> <p>มูลค่าของสินค้าส่งออก โดยให้ใช้ราคา F.O.B. ของสินค้าบวกด้วยภาษีสรรพสามิต และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่น แต่ไม่รวมอากรขาออก</p> <p>ราคา F.O.B. ได้แก่ ราคาสินค้า ณ ด่านศุลกากรส่งออกโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งจากด่านศุลกากรส่งออกไปต่างประเทศ</p> <p>๓. จัดทำใบกำกับภาษี</p> <p>ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าโดยการส่งออกมีสิทธิใช้ใบกำกับสินค้าหรืออินวอยซ์ ซึ่งผู้ส่งออกได้ออกเป็นปกติตามประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศเป็นใบกำกับภาษี</p> <p style="text-align: right;">(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๓๒/๒๕๔๘๖)</p> <p>๔. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา ๘๗ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๘๙)) ได้แก่</p> <p>๔.๑ รายงานภาษีขาย</p> <p>ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นคือ วันที่ชำระอากรขาออก หรือวางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก ซึ่งหมายถึงวันที่ประทับตราใบขนสินค้าขาออก</p> <p>๔.๒ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ</p> <p>ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่จ่ายไปซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบที่จ่ายไปจริง โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายงานเป็นใบสำคัญจ่ายสินค้า</p>

๓.๒ รายได้จากการให้บริการ

๓.๒.๑ ข้อหารื้อ

กรณีถือเป็นการรับจ้างทำของ

อ้างตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“**มาตรา ๕๘๗** อันว่าจ้างทำของนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจ้าง ตกลงจะทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่ บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำนั้น”

กรณีตัวอย่าง

(๑) การพิจารณาข้อตกลงทางการค้าว่า เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือการจ้างทำของจะต้องพิจารณาตามเจตนาที่แท้จริงของคู่สัญญาว่า คู่สัญญามุ่งที่จะโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือมุ่งถึงการทำงานและผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่า การประกอบกิจการของบริษัท ว. จะผลิตสินค้าตามคำสั่งของลูกค้าเท่านั้นโดยไม่มีกรวางจำหน่ายเป็นการทั่วไปไม่ว่าจะใช้วัตถุดิบของบริษัท ว. หรือของผู้ว่าจ้างก็ตาม และไม่สามารถผลิตแม่พิมพ์ที่จับยึดชิ้นงานตามแบบของลูกค้ารายหนึ่งไปจำหน่ายให้กับลูกค้าอีกรายหนึ่งได้ เนื่องจากเป็นความลับทางการค้าของลูกค้ารายนั้นๆ จึงเป็นการมุ่งถึงผลสำเร็จของงานที่ทำ ถือเป็นการรับจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้แก่บริษัท ว. ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๘ (๒) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารื้อที่ กค ๐๗๐๒/๕๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓)

(๒) กรณี หากโรงงานฯ (ผู้รับจ้าง) มิได้ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ แต่รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ (ผู้ว่าจ้าง) กำหนด กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการรับจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อห้างฯ (ผู้ว่าจ้าง) จ่ายค่าจ้างให้แก่โรงงานฯ (ผู้รับจ้าง) ห้างฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๘(๒) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘

กรณี หากโรงงานฯ ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ ต่อมาได้รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ กำหนด โดยใช้วัตถุดิบของโรงงานฯ ผู้รับจ้าง กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่อย่างไร

(ข้อหารื้อที่ กค ๐๗๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑)

กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการขายสินค้า

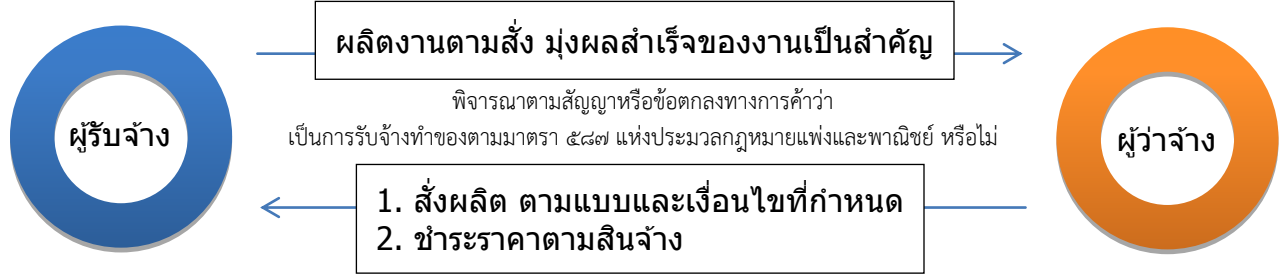
(๑) กรณีบริษัทฯ ผลิตสติ๊กเกอร์เพื่อจำหน่ายเป็นการทั่วไปเป็นปกติอยู่แล้ว แต่ต่อมาจะผลิตสติ๊กเกอร์ตามคำสั่งลูกค้าการจำหน่ายหรือการรับทำดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า เมื่อบริษัทฯ ได้รับชำระราคา ไม่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่อย่างไร

(ข้อหารือที่ กค ๐๘๑๑/๓๔๙๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕)

(๒) วัตถุประสงค์การประกอบกิจการของบริษัทฯ ตามแบบคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ. ๐๑ กิจการของบริษัทฯ เป็นประเภทผลิตและจำหน่ายกล่องกระดาษและกระดาษลูกฟูก บริษัทฯ ได้ผลิตกล่องขนาดมาตรฐานไว้เพื่อจำหน่ายแก่ลูกค้าทั่วไป แต่มีบางโอกาสที่บริษัทฯ ได้ไปรับจ้างลูกค้าเฉพาะรายเพื่อผลิตกล่องกระดาษตามรูปแบบที่ลูกค้ารายนั้นๆ ต้องการ กิจการของบริษัทฯ ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ ถือได้ว่า บริษัทฯ ทำกล่องกระดาษและกล่องกระดาษลูกฟูกไว้เพื่อขายเป็นปกติ การที่บริษัทฯ รับจ้างบริษัท ป. ผลิตกล่อง EMS FREE BOX แม้จะต้องผลิตกล่องดังกล่าวตามรูปแบบที่บริษัท ป. กำหนดให้กระทำ ก็ยังคงถือว่าเป็นการขายกล่อง EMS FREE BOX ให้แก่บริษัท ป. เมื่อบริษัท ป. จ่ายเงินค่ากล่อง จึงเป็นการชำระเงินค่าซื้อสินค้าและไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๕๖๘ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑)

๓.๒.๒ การรับรู้รายการทางบัญชี และภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้รับจ้าง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร หรือลูกหนี้การค้า เครดิต รายได้จากการให้บริการ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง รายได้ ย่อหน้า ๒๐ กิจการต้องรับรู้รายการรายได้จากการให้บริการเป็นรายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้ (๑) สามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (๒) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น (๓) สามารถวัดขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานได้ อย่างน่าเชื่อถือ (๔) สามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วและต้นทุนที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้รายการนั้น เสร็จสมบูรณ์ได้อย่างน่าเชื่อถือ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากรายได้จากการให้บริการตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	เมื่อผู้จ่ายเงิน (ผู้ว่าจ้าง) ที่เป็นนิติบุคคลจ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับเงิน (ผู้รับจ้าง) ต้องหัก ภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ๒. จัดทำใบกำกับภาษี ๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย
๕. อากรแสตมป์	ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินค้าจ้างที่กำหนดไว้ ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท

๓.๓ รายได้จากบริการให้บริการรับเหมาก่อสร้าง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ให้บริการรับเหมาก่อสร้าง
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	<p>ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง</p> <p>๑. รายได้ค่าก่อสร้าง ประกอบด้วย</p> <p>(๑) จำนวนรายได้เมื่อเริ่มแรกตามที่ตกลงไว้ในสัญญา และ</p> <p>(๒) จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสัญญาอันเกิดจากการตัดแปลงงาน การเรียกร้องค่าชดเชย หรือการจ่ายเงินเพื่อจูงใจ</p> <p>๒. ในกรณีที่สัญญาก่อสร้างเป็นสัญญาราคาคงที่ กิจการสามารถประมาณผลของงานก่อสร้างตามสัญญาได้อย่างน่าเชื่อถือก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้</p> <p>(๑) รายได้ค่าก่อสร้างทั้งสิ้นสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>(๒) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้าง</p> <p>(๓) ต้นทุนการก่อสร้างที่จะจ่ายจนกระทั่งงานก่อสร้างแล้วเสร็จตามสัญญาสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ และขึ้นความสำเร็จของงานก่อสร้าง ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือ และ</p> <p>(๔) ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างสามารถระบุได้อย่างชัดเจนและวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งทำให้กิจการสามารถเปรียบเทียบต้นทุนการก่อสร้างที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนที่ได้ประมาณไว้</p>
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	<p>รับรู้มูลค่าทั้งหมดจากรายได้และรายจ่ายของกิจการก่อสร้างโดยใช้เกณฑ์สิทธิตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป</p> <p>(มาตรา ๖๕ ประกอบคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘ฯ ข้อ ๓.๖)</p>
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	<p>เมื่อผู้จ่ายเงิน (ผู้ว่าจ้าง) ที่เป็นนิติบุคคลจ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับเงิน (ผู้รับจ้าง) ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐</p>
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	<p>๑. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ ในวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษีแล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน</p> <p>๒. จัดทำใบกำกับภาษี</p> <p>๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายงานภาษีขาย</p>
๕. อากรแถมปี	<p>ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแถมปี ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้างที่กำหนดไว้ ต้องติดอากรแถมปี ๑ บาท</p>

ด้านต้นทุนและรายจ่าย

๓.๔ ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ

ประกอบด้วยรายการบัญชีสำหรับการซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบ การจ่ายค่าแรงงานทางตรง และต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ ซึ่งกิจการผลิตเพื่อขาย หรือกิจการซื้อมาขายไป สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องได้

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขายที่สั่งซื้อสินค้าหรือด้านผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป
<p>๑. การรับรู้รายการทางบัญชี</p>	<p>มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ</p> <p>๑. ประเภทของสินค้าคงเหลือ แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) กรณีกิจการซื้อมาขายไป ได้แก่ สินค้าที่กิจการซื้อมาและถือไว้เพื่อขายต่อ ๒) กรณีกิจการผลิตเพื่อขาย ได้แก่ สินค้าสำเร็จรูป สินค้าระหว่างผลิต วัตถุดิบ หรือวัสดุที่จะใช้ในกระบวนการผลิต <p>๒. ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ (ราคาทุน) ประกอบด้วย</p> <div style="text-align: center;"> </div> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ต้นทุนในการซื้อ (Costs of Purchase หรือ Direct Materials) ๒) ต้นทุนแปลงสภาพ (Costs of Conversion) ประกอบด้วย ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินค้าที่ผลิต ได้แก่ ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) และค่าใช้จ่ายการผลิต (Overheads) ๓) ต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน <p>๓. การวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือ</p> <p>สินค้าคงเหลือต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ^๓ แล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า</p> <p>๔. การรับรู้เป็นต้นทุน</p> <p>เมื่อมีการขายสินค้าคงเหลือออกไป มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือนั้นต้องรับรู้เป็นต้นทุนขายในงวดที่มีการรับรู้รายได้ที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้า ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ๒. ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย (มาตรา ๖๕ ทวิ (๖))

^๓ มูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หมายถึง ราคาโดยประมาณที่คาดว่าจะขายได้ หัก ประมาณการต้นทุนในการผลิตสินค้านั้นให้เสร็จและต้นทุนที่จำเป็นต้องจ่ายไปเพื่อให้ขายสินค้านั้นได้

รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขายที่สั่งซื้อสินค้าหรือด้านผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป																		
<p>๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย</p>	<p>๑. กรณีซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบ</p> <p>ผู้จ่ายเงินได้ (ผู้ซื้อ) จ่ายสำหรับการซื้อสินค้า ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๐.๗๕</p> <table border="1" data-bbox="505 401 1490 1041"> <thead> <tr> <th data-bbox="505 401 963 443">ประเภทสินค้า</th> <th data-bbox="963 401 1490 443">ประเภทผู้ซื้อ (ผู้จ่ายเงินได้)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="505 443 963 527">ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา</td> <td data-bbox="963 443 1490 527">ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 527 963 569">มันสำปะหลัง</td> <td data-bbox="963 527 1490 569">ผู้ส่งออก</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 569 963 737">ปอ</td> <td data-bbox="963 569 1490 737">ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ด้ายทอกระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ผลิตจากปอ ไม่ว่าจะใช้ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 737 963 779">ข้าวโพด</td> <td data-bbox="963 737 1490 779">ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุกชนิด</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 779 963 821">อ้อย</td> <td data-bbox="963 779 1490 821">ผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 821 963 863">เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่</td> <td data-bbox="963 821 1490 863">ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 863 963 905">ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล</td> <td data-bbox="963 863 1490 905">ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช</td> </tr> <tr> <td data-bbox="505 905 963 1041">ข้าว (หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวหนึ่ง และปลายข้าวหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว)</td> <td data-bbox="963 905 1490 1041">ผู้ส่งออก</td> </tr> </tbody> </table> <p>๒. กรณีจ่ายค่าแรงงานทางตรง</p> <p>๒.๑ กรณีจ่ายเป็นเงินเดือนให้แก่พนักงานของกิจการตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยพิจารณาเนื้อหาการจ้างในสัญญาจ้างแรงงานตามมาตรา ๕๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือค่าจ้างทำของตามมาตรา ๔๐ (๒) ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย (มาตรา ๕๐ (๑)) ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ให้คำนวณหาจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) (๒) นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม (๑) มาหักค่าใช้จ่าย/ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาเป็นเงินภาษีทั้งสิ้น (๓) นำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม (๒) มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม (๑) ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่าย ในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น <p>๒.๒ กรณีจ่ายค่าจ้างทำของตามมาตรา ๔๐ (๖) (๗) และ (๘) ให้แก่บุคคลอื่นหรือนิติบุคคล โดยพิจารณาเนื้อหาการจ้างในสัญญาจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐ (ตามมาตรา ๓ เตรส และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ข้อ ๘) 	ประเภทสินค้า	ประเภทผู้ซื้อ (ผู้จ่ายเงินได้)	ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่	มันสำปะหลัง	ผู้ส่งออก	ปอ	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ด้ายทอกระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ผลิตจากปอ ไม่ว่าจะใช้ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่	ข้าวโพด	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุกชนิด	อ้อย	ผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด	เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ	ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล	ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช	ข้าว (หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวหนึ่ง และปลายข้าวหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว)	ผู้ส่งออก
ประเภทสินค้า	ประเภทผู้ซื้อ (ผู้จ่ายเงินได้)																		
ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่																		
มันสำปะหลัง	ผู้ส่งออก																		
ปอ	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ด้ายทอกระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ผลิตจากปอ ไม่ว่าจะใช้ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่																		
ข้าวโพด	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุกชนิด																		
อ้อย	ผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด																		
เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่	ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ																		
ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล	ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช																		
ข้าว (หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวหนึ่ง และปลายข้าวหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว)	ผู้ส่งออก																		

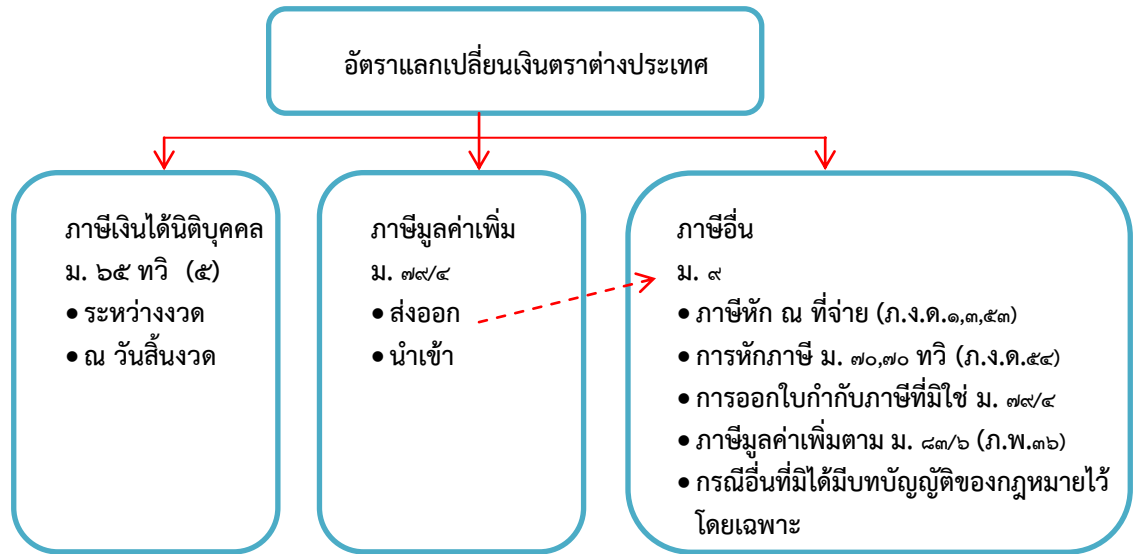
รายการ	รายละเอียดด้านผู้ขายที่สั่งซื้อสินค้าหรือด้านผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป
	<p>๓. กรณีจ่ายค่าใช้จ่ายในการผลิต ตามมาตรา ๔๐ (๖) (๗) และ (๘) ที่มีลักษณะเป็นค่าจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>- ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๓.๐</p>
<p>๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>๑. กรณีซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากผู้ขายที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการต้องเรียกใบกำกับภาษีจากผู้ขาย โดยวันที่ในใบกำกับภาษีต้องระบุตามวันที่รับมอบสินค้า หรือวันที่ได้ชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน</p> <p>๒. กรณีจ่ายค่าบริการให้แก่ผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการต้องเรียกใบกำกับภาษีจากผู้ให้บริการ โดยวันที่ในใบกำกับภาษีต้องระบุตามวันที่ได้รับชำระเงิน หรือวันที่ออกใบกำกับภาษี แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน</p> <p>๓. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา ๘๗ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๘๙)) ได้แก่</p> <p>๓.๑ รายงานภาษีซื้อ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับใบกำกับภาษี</p> <p>๓.๒ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ (ไม่รวมถึงกิจการให้บริการ) ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับมาซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ ตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบที่รับมา โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายงานเป็นใบสำคัญรับสินค้า</p>
<p>๕. อากรแสตมป์</p>	<p>กรณีต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ หากมีการทำสัญญาว่าจ้างที่มีลักษณะเป็นค่าจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>- ผู้รับจ้างต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสารที่ ๔. จ้างทำของ โดยคำนวณจากทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งเงินจ้างที่กำหนดไว้ ต้องติดอากรแสตมป์ ๑ บาท</p>

๓.๕ การนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ

รายการ	รายละเอียดด้านผู้สั่งซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	<p>๑. ราคาทุนของสินค้าให้พิจารณาตามเงื่อนไขการส่งมอบสินค้าเป็นสำคัญ (ตามหลักการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน)</p> <p>โดยพิจารณาตามเงื่อนไขข้อกำหนดทางการค้าที่ระบุเงื่อนไขข้อกำหนดในการส่งมอบสินค้า หรือเงื่อนไขการส่งมอบสินค้า Incoterms (Term Of Shipment)ว่าจะใช้ราคา F.O.B. หรือราคา C.I.F. หรือวิธีอื่นตามที่ตกลงไว้ เช่น</p> <p>(๑) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Free On Board (F.O.B.)</p> <ul style="list-style-type: none">- เงื่อนไขการส่งมอบ F.O.B. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุไว้ ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบการทำพิธีการส่งออกด้วยส่วนค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้ง ค่าประกันภัยในการขนส่งสินค้าเป็นภาระของผู้ซื้อในทันทีที่ของผ่านกาบระวางเรือไปแล้ว- วันที่รับรู้รายการซื้อสินค้าของผู้ซื้อ คือ วันที่สินค้าข้ามกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ณ ท่าเรือต่างประเทศ <p>(๒) หากผู้ขายตกลงส่งมอบสินค้าด้วยเงื่อนไข Cost, Insurance and Freight (C.I.F.)</p> <ul style="list-style-type: none">- เงื่อนไขการส่งมอบ C.I.F. ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบสินค้า เมื่อผู้ขายได้ส่งมอบสินค้าข้ามกาบเรือขึ้นไปบนเรือสินค้า ผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบในการทำพิธีการส่งออก จ่ายค่าระวางเรือ และค่าประกันภัยขนส่งสินค้าเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงภัยในการขนส่งสินค้าจนถึงมือผู้ซื้อให้แก่ผู้ซื้อด้วย- วันที่รับรู้รายการซื้อสินค้าของผู้ซื้อ คือ วันที่รับมอบสินค้า ณ ท่าเรือประเทศไทย <p>๒. บันทึกรายการต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง สินค้าคงเหลือ (ดูหัวข้อ ๓.๔)</p>
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	<p>๑. รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้า ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)</p> <p>๒. ราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ</p> <p>ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้น จะแลกเปลี่ยนในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น (มาตรา ๖๕ ทวิ (๘))</p> <p>๓. ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย (มาตรา ๖๕ ทวิ (๖))</p>
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	<p>๑. ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการนำเข้า (มาตรา ๗๘/๒ (๑))</p> <p>ให้ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาเข้า วางหลักประกันอากรขาเข้า หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาเข้า</p> <p>เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p>

รายการ	รายละเอียดด้านผู้สั่งซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ
	<p>๒. ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าสินค้าทุกประเภท (มาตรา ๗๙/๒ (๑)) ได้แก่ มูลค่าของสินค้านำเข้า โดยให้ใช้ราคา C.I.F. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในมาตรา ๗๗/๑(๑๙) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ราคา C.I.F. ได้แก่ ราคาสินค้าบวก ด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรที่นำสินค้านั้นเข้าในราชอาณาจักร</p> <p>๓. ใบกำกับภาษี (ภาษีซื้อ)</p> <p>๓.๑ สำหรับสินค้านำเข้า ให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตาม ๒. เพื่อกรมสรรพากร</p> <p>๓.๒ ใบเสร็จรับเงินที่กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรมสรรพากร ให้ถือเป็นใบกำกับภาษี (มาตรา ๘๖/๑๔)</p> <p>๔. จัดทำรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม (มาตรา ๘๗ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๘๙)) ได้แก่</p> <p>๔.๑ รายงานภาษีซื้อ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบกำกับภาษี</p> <p>๔.๒ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับมาซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ ตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบที่รับมา โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายการเป็นใบสำคัญรับสินค้า</p>

๓.๖ กำไรขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน

รายการ	รายละเอียด
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	<p>ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ</p> <p><u>การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก</u></p> <p>รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ หมายถึง รายการที่กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือจะต้องจ่ายชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ รวมถึงรายการที่เกิดขึ้นเมื่อกิจการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการ ซึ่งกำหนดราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินด้วยจำนวนเงินที่จะต้องชำระ หรือได้รับชำระคืนเป็นเงินตราต่างประเทศ หรือ ได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ หรือก่อหรือชำระหนี้สิน ซึ่งกำหนดค่าเป็นเงินตราต่างประเทศ <p>รายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศต้องบันทึกรายการรับรู้มูลค่าเริ่มแรกเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน โดยการแปลงจำนวนเงินตราต่างประเทศด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันที (หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการส่งมอบทันที) ของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินต่างประเทศ ณ วันที่เกิดรายการ</p> <p><u>การรายงาน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ละงวด</u></p> <ol style="list-style-type: none"> รายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศให้แปลงค่าโดยใช้อัตราปิด (หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน) รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยราคาทุนเดิมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ และ รายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยมูลค่ายุติธรรมให้แปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่วัดมูลค่ายุติธรรมนั้น

รายการ	รายละเอียด
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	<p>๑. กรณีรายการที่เกิดขึ้นระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๖๕ ทวิ (๕) วรรคสอง และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ ข้อ ๓)</p> <p>๑.๑ เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมา หรือจ่ายไปในช่วงรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตาม <u>ราคาตลาดในวัน</u>ที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น</p> <p>๑.๒ ราคาตลาดตาม ๑.๑ หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นจริงในทางปฏิบัติจากการนำ เงินสกุลบาทไปแลกเปลี่ยนเงินสกุลต่างประเทศ หรือเกิดจากการนำเงินสกุลต่างประเทศไป แลกเป็นเงินสกุลบาท ซึ่งได้แก่</p> <p>(๑) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณ เงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อหรืออัตราขาย) หรือ</p> <p>(๒) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อถั่วเฉลี่ย หรืออัตราขายถั่วเฉลี่ย)</p> <p>๒. กรณียอดคงเหลือ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๖๕ ทวิ (๕) วรรคหนึ่ง และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ ข้อ ๒)</p> <p>ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดำเนินการ ดังนี้</p> <p>๒.๑ คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถั่วเฉลี่ยที่ ธนาคารพาณิชย์รับซื้อซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้</p> <p>๒.๒ คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถั่วเฉลี่ยที่ธนาคาร พาณิชย์ขาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้</p>
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	<p>๑. กรณีได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ (มาตรา ๗๙/๔ (๑) และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ ข้อ ๕ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามมาตรา ๙)</p> <p>ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงมูลค่าของสินค้าหรือของบริการและจำนวน ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นหน่วยเงินตราไทยในใบกำกับภาษี โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (มาตรา ๙) ตามวิธีการดังต่อไปนี้ เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย</p> <p>(๑) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อ) หรือ</p> <p>(๒) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศ ไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน (อัตราซื้อถั่วเฉลี่ย)</p> <p>เมื่อได้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการหนึ่งวิธีการใดแล้ว ต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยน เงินตรานั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรจึงจะเปลี่ยนแปลงวิธีการได้</p> <p>กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับชำระราคาสินค้าและค่าบริการด้วยเช็ค ให้คำนวณ มูลค่าของสินค้าหรือของบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นหน่วยเงินตราไทยตามวันที่ที่ลง ในเช็ค และให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามข้างต้น</p> <p>กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ออกใบกำกับภาษี เป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ (มาตรา ๘๖/๔ วรรคสอง) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องระบุ</p>

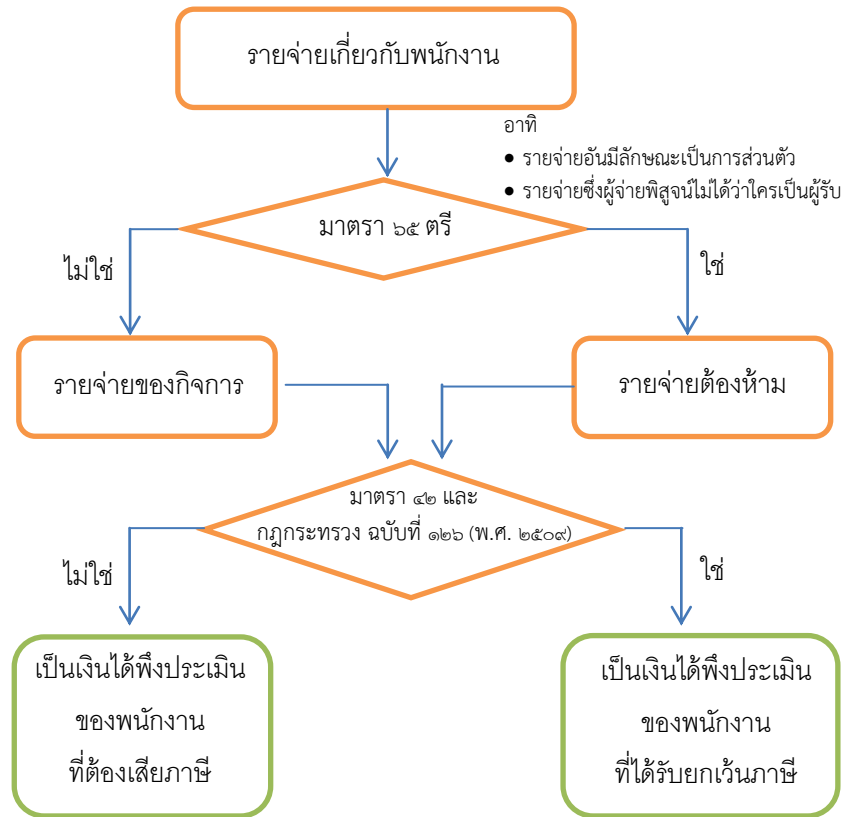
รายการ	รายละเอียด
	<p>อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามมาตรา ๙ ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย</p> <p>๒. กรณีนำเข้าสินค้า (มาตรา ๓๙/๔ (๒) และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ ฯ ข้อ ๘)</p> <p>ให้คำนวณราคา C.I.F. ของสินค้านำเข้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณเพื่อเรียกเก็บอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p>
<p>๔. ภาษีอื่น</p> <p>(๑) การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๓ เตรีส มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๙ ทวิ และมาตรา ๖๙ ตริ</p> <p>(๒) การหักภาษีตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๓) การหักภาษีจากการจำหน่ายสินค้าไร้อัตรา ๓๖ ทวิ</p> <p>(๔) การออกใบกำกับภาษี (TAX INVOICE) สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่ไม่สามารถคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๙/๔</p> <p>(๕) การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๓/๖</p> <p>(๖) กรณีอื่นที่มีได้มีบทบัญญัติของกฎหมายไว้โดยเฉพาะ</p>	<p>ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการดังต่อไปนี้ เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย</p> <p>(๑) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน</p> <p>(๒) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในแต่ละวัน</p> <p>การใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามวิธีการหนึ่งวิธีการใดแล้ว ต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรานั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรจึงจะเปลี่ยนแปลงวิธีการได้</p> <p>(พิจารณาตามกฎหมายทั่วไป คือ มาตรา ๙ และ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามมาตรา ๙ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘)</p>

ตัวอย่างตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.๑๓๒/๒๕๔๘ฯ

บริษัท ก จำกัด ประกอบกิจการขายเม็ดพลาสติก ได้มีการขายเม็ดพลาสติกให้แก่บริษัทในต่างประเทศ โดยตกลงราคาสินค้าเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ บริษัท ก จำกัด ดำเนินการส่งออกสินค้าและบันทึกบัญชีในวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘

<p>บริษัท ก จำกัด มีสิทธิใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการบันทึกบัญชีเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้</p> <p>(๑) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (อัตราซื้อ) ของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ หรือ</p> <p>(๒) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ยซึ่งจะเป็น SIGHT หรือ T/T ก็ได้) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ ณ วันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของเงินสกุลต่าง ๆ ณ สิ้นวันทำการประจำวันพุธที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๘</p>	<p>บริษัท ก จำกัด มีสิทธิใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการออกใบกำกับภาษี ดังนี้</p> <p>(๑) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (อัตราซื้อ) ของธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่ได้ประกาศไว้ในการคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยในวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ หรือ</p> <p>(๒) ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราอ้างอิงประจำวัน (อัตราซื้อถัวเฉลี่ยซึ่งจะเป็น SIGHT หรือ T/T ก็ได้) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้ ณ วันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของเงินสกุลต่าง ๆ ณ สิ้นวันทำการประจำวันพุธที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๘</p>
---	---

๓.๗ รายจ่ายเกี่ยวกับพนักงาน

๓.๗.๑ สัญญาจ้างแรงงานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“**มาตรา ๕๗๕** อันว่าจ้างแรงงานนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าลูกจ้าง ตกลงจะทำงานให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่านายจ้าง และนายจ้างตกลงจะให้สินจ้างตลอดเวลาที่ทำงานให้”

๓.๗.๒ โดยทั่วไปรายจ่ายที่กิจการได้จ่ายเป็นค่าตอบแทนให้แก่พนักงาน สามารถถือเป็นรายจ่ายของกิจการได้ เว้นแต่รายจ่ายที่เป็นรายจ่ายต้องห้าม ตามมาตรา ๖๕ ตรี อาทิ

- (๑) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓)
- (๒) รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๑๘)

๓.๗.๓ เงินเดือนและค่าตอบแทนที่พนักงานได้รับจากกิจการ แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

- (๑) ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ของพนักงาน และเมื่อกิจการได้จ่ายเงินได้ลักษณะนี้ ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๕๐ (๑)) ตามวิธีดังนี้
 - (ก) ให้คำนวณหาจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี)
 - (ข)ให้นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม (ก) มาหักค่าใช้จ่าย/ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาเป็นเงินภาษีทั้งสิ้น
 - (ค)ให้นำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม (ข) มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม (ก) ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่าย ในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น

(๒) ถือเป็นเงินได้พึงประเมินที่ซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ได้แก่

(ก) เงินได้ที่บัญญัติไว้ตามมาตรา ๔๒ อาทิ

- ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้าง หรือผู้รับหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรือผู้รับทำงานให้ ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็นเฉพาะ ในการที่ต้องปฏิบัติการตามหน้าที่ของตนและได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

- ค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้ โดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

- เงินได้ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธี หรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรสเฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินสิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น

(ข) เงินได้ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) อาทิ

- เงินได้ส่วนที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้ หรือจ่ายแทนลูกจ้างเป็นค่ารักษาพยาบาล สำหรับ ๑) ลูกจ้าง สามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดาน ซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้าง ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับการรักษาพยาบาลที่กระทำในประเทศไทย และ ๒) ลูกจ้างในกรณีที่ต้องได้รับการรักษาพยาบาลในต่างประเทศในขณะที่ปฏิบัติการตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว ทั้งนี้ เงินจำนวนดังกล่าวได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

- เงินได้ที่คำนวณได้จากมูลค่าของเครื่องแบบซึ่งลูกจ้างได้รับจากนายจ้างในจำนวนคนละไม่เกินสองชุดต่อปี และเสื้อนอกในจำนวนคนละไม่เกินหนึ่งตัวต่อปี

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกาย รวมทั้งสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่กำหนดให้แต่งเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึงรองเท้าที่อาจใช้งานได้ทั่วไป ชุดชั้นใน หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยโลหะหรืออัญมณีที่มีค่าเช่น เงิน ทองคำ ทับทิม หยก

“เสื้อนอก” หมายความว่ารวมถึง ชุดไทยพระราชทานและเสื้อที่นิยมใช้ในการแต่งกายไปในงานสำคัญต่างๆ

- เงินได้เท่าที่นายจ้างจ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยที่ประกอบกิจการในราชอาณาจักร สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยกลุ่มที่มีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปี เฉพาะในส่วนที่คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลสำหรับ ๑) ลูกจ้าง สามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของลูกจ้าง ทั้งนี้ เฉพาะการรักษาพยาบาลในประเทศไทย และ ๒) ลูกจ้าง ในกรณีที่ต้องได้รับการรักษาพยาบาลในต่างประเทศ ในขณะที่ปฏิบัติการตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว

๓.๗.๔ กรณีกิจการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและมีรายจ่ายเกี่ยวกับพนักงาน

(๑) หากได้จำหน่าย จ่าย โอนสินค้าให้แก่พนักงานและลูกจ้าง โดยไม่มีค่าตอบแทนและไม่ได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘) ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้า ทั้งนี้ กิจการมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษี ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๘๖/๒๕๔๒ฯ อาทิ

(ก) บริษัท ก.จำกัด นำอาหารกระป๋องที่ผลิตหรือซื้อมาเพื่อขาย แจกให้แก่พนักงาน เพื่อนำไปบริโภคที่บ้านนอกเวลาปฏิบัติงาน บริษัทฯ มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของอาหารกระป๋องที่นำไปแจก

(ข) บริษัท ข.จำกัด ประกอบกิจการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนยานพาหนะ บริษัทฯ มีข้อบังคับและประกาศจ่ายรางวัลสำหรับพนักงานเพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการทำงานติดต่อกันโดยไม่หยุดงาน เช่นทำงานมา ๕ ปี ได้ทองคำหนัก ๒ บาท ทำงานมา ๔ ปี ได้ทองคำหนัก ๑ บาท บริษัทฯ มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของทองคำที่นำไปแจกเป็นรางวัล

(๒) ค่าตอบแทนที่จ่ายให้พนักงานและลูกจ้างดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐))

(ก) มูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มที่นายจ้างจัดหาให้กับพนักงานหรือลูกจ้างในระหว่างเวลาปฏิบัติงาน ตามระเบียบเกี่ยวกับสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้าง โดยมูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวต้องมีราคาไม่เกินสมควร

(ข) มูลค่าของเครื่องแบบที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นนายจ้างได้มอบให้แก่ลูกจ้างในจำนวนคนละไม่เกินสองชุดต่อปี และเสื้อนอกในจำนวนคนละไม่เกินหนึ่งตัวต่อปี

“เครื่องแบบ” หมายความว่า เครื่องแต่งกายรวมทั้งสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่กำหนดให้แต่งเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่รวมถึงรองเท้าที่อาจใช้งานได้ทั่วไป ชุดชั้นใน หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยโลหะหรืออัญมณีมีค่า เช่น เงิน ทองคำ ทับทิม หยก

“เสื้อนอก” หมายความว่า รวมถึงชุดไทยพระราชทาน และเสื้อที่นิยมใช้ในการแต่งกายไปในงานสำคัญต่าง ๆ

๓.๗.๕ ข้อหาหรือที่เกี่ยวข้อง

(๑) บริษัทฯ ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพให้แก่พนักงานที่ทำงานมาครบ ๓ ปี ทุกคน (ประกันชีวิตหมู่) ซึ่งการทำประกันชีวิตดังกล่าวได้รับความยินยอมจากพนักงานเหล่านั้น โดยกรมธรรม์จะทำเพียงฉบับเดียว มิได้แยกเป็นรายบุคคล ระบุชื่อผู้ถือกรมธรรม์ คือ บริษัทฯ และสมาชิกผู้เอาประกันภัย คือ สมาชิกประจำทั้งหมดที่อยู่ปฏิบัติงานเต็มเวลามาแล้วสามปี ในวันที่มีผลบังคับของกรมธรรม์ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี และต่ำกว่า ๖๕ ปี บริษัทฯ จะปิดประกาศรายละเอียดที่พนักงานจะได้รับสิทธิคุ้มครองไว้ให้พนักงานได้ทราบ พร้อมทั้งเรียกพนักงานตั้งแต่ระดับ SUB LEADER ขึ้นไปมาอธิบายและชี้แจงรายละเอียด เพื่อแจ้งให้พนักงานในบังคับบัญชาได้ทราบต่อไป กรณีพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือเสียชีวิต ทางบริษัทผู้เอาประกันจะจ่ายค่าชดเชยการเรียกร้องของพนักงานคืนมาให้เป็นเช็คในนามของบริษัทฯ และบริษัทฯ จะเบิกจ่ายเป็นเงินสดให้แก่พนักงานหรือผู้รับผลประโยชน์อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้รับประโยชน์จากกรมธรรม์ที่แท้จริง คือพนักงาน โดยบริษัทฯ เป็นเพียงผู้จ่ายค่าเบี้ยประกันและเบิกจ่ายค่าชดเชยแทนพนักงานเท่านั้น เงินค่าเบี้ยประกันที่บริษัทฯ จ่ายแทนพนักงาน จึงถือเป็นประโยชน์เพิ่มจากการจ้างแรงงานของพนักงาน เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งพนักงานผู้มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขในกรมธรรม์อันเป็นสมาชิกผู้เอาประกันภัยแต่ละคน จะต้องนำเงินค่าเบี้ยประกันชีวิตเฉพาะส่วนของตนไปรวมคำนวณกับเงินเดือนเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วย และกรณีบริษัทฯ จ่ายเงินชำระค่าเบี้ยประกันชีวิตแทนพนักงาน บริษัทฯ สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓) และมาตรา ๖๕ ตรี (๑๓)

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๘๑๑(กม)/๗๙๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๑)

(๒) กรณีบริษัทฯ จ่ายค่าน้ำมันรถยนต์ให้กับพนักงานของบริษัทฯ ตามจำนวนที่จ่ายจริงในกรณีที่พนักงานใช้รถยนต์ส่วนตัวเดินทางไปทำงานให้บริษัทฯ ถือเป็นรายจ่ายเกี่ยวกับการประกอบกิจการของบริษัทฯ บริษัทฯ มีสิทธินำค่าน้ำมันดังกล่าวมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ไม่ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตาม

มาตรา ๖๕ ตรี สำหรับค่าน้ำมันรถยนต์ ส่วนที่บริษัทฯ ได้จ่ายไปเกินกว่าจำนวนที่พนักงานของบริษัทฯ ได้จ่ายไปจริงถือเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว ต้องห้ามมิให้ถือเป็นรายจ่ายตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓)

กรณีพนักงานจะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำค่าน้ำมันไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๔๒ (๑) นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์การใช้รถยนต์และพิสูจน์จนเป็นที่เชื่อถือแก่การตรวจสอบไตสวนของเจ้าพนักงานประเมิน ว่าได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตนและได้จ่ายไปทั้งหมด เพื่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่นั้นด้วย ประกอบกับบริษัทฯ ต้องมีระเบียบอนุญาตให้มีการเบิกจ่ายค่าน้ำมันรถยนต์ได้ และมีหนังสืออนุญาตพร้อมทั้งการบันทึกอนุญาตให้เดินทางไปติดต่อกิจการจากที่ใดถึงที่ใด ระยะทางเท่าใด ชื่อเจ้าของรถยนต์ หมายเลขทะเบียนรถยนต์ ใบเสร็จรับเงินค่าน้ำมันรถยนต์ที่มีการระบุชื่อเจ้าของรถยนต์ หมายเลขทะเบียนรถยนต์ให้ชัดเจน

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๒/๘๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒)

(๓) กรณีบริษัทฯ ได้จ่ายเงินเข้าบัญชีคณะกรรมการสวัสดิการ และคณะกรรมการฯ ได้นำเงินดังกล่าวไปจัดงานและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงาน กรณีจึงเข้าลักษณะเป็นประโยชน์เพิ่มอันถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๓๙ และเข้าลักษณะเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งพนักงานผู้ได้รับสวัสดิการดังกล่าวต้องนำประโยชน์ที่ได้รับมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๕๖ เว้นแต่สวัสดิการจัดเลี้ยงในเทศกาลปีใหม่ ถือเป็นเงินได้ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔๒ (๑๐)

กรณีบริษัทฯ จ่ายเงินเพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงานตามข้างต้น ถือเป็นรายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ และไม่ใช่อะไรที่มีลักษณะเป็นการส่วนตัวหรือการให้โดยเสนหา บริษัทฯ สามารถนำไปหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓) และ (๑๓)

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๙๒๗๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

๓.๘ ค่าขนส่งสินค้า และค่าบริการด้านโลจิสติกส์

๓.๘.๑ ความแตกต่างระหว่าง การขนส่งสินค้า และการให้บริการด้านโลจิสติกส์

รายการ	การขนส่งสินค้า	โลจิสติกส์
๑. ความหมาย	เป็นการดำเนินการขนส่งสินค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง	เป็นกระบวนการทำงานต่างๆ เกี่ยวกับ การเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม และการกระจายสินค้า วัตถุดิบ ชิ้นส่วนประกอบ และการบริการที่เกี่ยวข้อง
๒. บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	<p>มาตรา ๖๐๘ อันว่าผู้ขนส่งภายในความหมายแห่งกฎหมายลักษณะนี้คือบุคคลผู้รับขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อบำเหน็จเป็นทางค้าปกติของตน</p> <p>มาตรา ๖๑๐ อันบุคคลผู้ทำความตกลงกับผู้ขนส่งเพื่อให้ขนของส่งไปนั้น เรียกว่า ผู้ส่งหรือผู้ตราส่ง</p> <p>บุคคลผู้ซึ่งเขาส่งของไปถึงนั้น เรียกว่าผู้รับตราส่ง</p> <p>บำเหน็จอันจะต้องจ่ายให้เพื่อการขนส่งของนั้น เรียกว่าค่าระวางพาหนะ</p>	มาตรา ๕๘๗ อันว่าจ้างทำของนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้รับจ้างตกลงจะทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำนั้น
๓. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าขนส่งเข้า รับรู้เป็นต้นทุนของสินค้า ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) - ค่าขนส่งออก รับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) 	รับรู้เป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายแล้วแต่กรณี ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕)
๔. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (เฉพาะการขนส่งในราชอาณาจักร)	เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
๕. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	อัตราร้อยละ ๑ (ไม่รวมถึง การจ่ายค่าโดยสารสำหรับการขนส่งสาธารณะ)	อัตราร้อยละ ๓

๓.๘.๒ ข้อหาหรือที่เกี่ยวข้อง

(๑) การให้บริการขนส่งสินค้าแต่เพียงอย่างเดียว และการให้บริการขนส่งสินค้าภายในบริเวณคลังสินค้าของลูกค้า โดยนำสินค้าจากคลังสินค้าของลูกค้าไปส่งตามสถานที่ที่ลูกค้ากำหนด ถือเป็นบริการขนส่งในราชอาณาจักรได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ตามข้อ ๑๒/๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

การให้บริการชิปปิ้งโดยเป็นตัวแทนออกของแทนลูกค้าและมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งออกจากค่าบริการชิปปิ้งหรือไม่ก็ตามถือเป็นบริการให้บริการชิปปิ้งทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการชิปปิ้งและค่าบริการขนส่งรวมกันตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าของบริษัทฯ และบริการขนส่งสินค้าของลูกค้าที่อยู่ในคลังสินค้าตามสถานที่ที่ลูกค้ากำหนด ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งออกจากค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าหรือไม่ก็ตาม ถือเป็นบริการให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าบริการขนส่งรวมกัน ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๗๐๖/๖๙๔๖ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙)

(๒) หากเป็นสัญญาขนส่งสินค้า ซึ่งมีการดำเนินการขนส่งสินค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง โดยไม่มีการให้บริการใดเพิ่มเติม ถือเป็นบริการให้บริการขนส่ง ตามมาตรา ๖๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เข้าลักษณะเป็นการให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับจ้างขนส่งจึงไม่มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสาร ๔. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ แต่อย่างไรก็ดี กรณีผู้รับจ้างขนส่งมีการออกใบรับของซึ่งออกให้เนื่องจากกิจการรับขนส่งสินค้าและลงลายมือชื่อพนักงานหรือนายสินค้าของยานพาหนะรับขนส่ง ซึ่งออกรับของดังระบุไว้ในใบรับนั้น เมื่อไม่ได้ออกบิลออฟเลตติง ผู้ออกใบรับของดังกล่าวจะต้องเสียอากรแสตมป์ฉบับละ ๑ บาท ตามลักษณะแห่งตราสาร ๑๖. ใบรับของ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์

หากเป็นสัญญาขนส่งสินค้า โดยผู้รับจ้างต้องมีรถยกเพื่อขนสินค้าของผู้ว่าจ้างจากคลังสินค้า เรียงขึ้นรถบรรทุก รวมถึงผู้รับจ้างจัดให้มีกรรมกรประจำรถอย่างน้อย ๑ คน เพื่อขนสินค้าลงเรียงกองเก็บ ณ หน่วยงานลูกค้าของผู้ว่าจ้าง และ/หรือหน่วยรับสินค้าปลายทางตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ กรณีขนขึ้นอาคารให้ขนขึ้นได้ถึง ชั้นที่ ๒ หากเกินนั้นให้ผู้รับจ้างแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเพื่อตกลงค่าจ้างเป็นครั้งคราวโดยไม่ชักช้า ... หากเป็นบริการที่มุ่งผลสำเร็จของงาน เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรแสตมป์ ๑ บาท ทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินค้าที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างทำของ ทั้งนี้ ตามลักษณะแห่งตราสาร ๔. จ้างทำของ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์

(ข้อหาหรือที่ ๐๗๐๒/๖๔๓๓ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

(๓) กรณีที่บริษัทฯ ให้บริการขนส่งสินค้าโดยได้ทำสัญญา รับขนกับลูกค้า แยกต่างหากจากสัญญาให้บริการด้านโลจิสติกส์อื่นๆ นั้น การให้บริการขนส่งสินค้าดังกล่าวเป็นการรับขนตามมาตรา ๖๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเข้าลักษณะเป็นการขนส่งในราชอาณาจักรจึงได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) ส่วนการให้บริการด้านโลจิสติกส์อื่นๆ เข้าลักษณะเป็นการให้บริการ บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยออกไปกำกับภาษีและเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับค่าบริการดังกล่าว ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) มาตรา ๗๗/๒ และมาตรา ๘๒/๔

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๒/พ./๓๙๑๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

(๔) กรณีบริษัทฯ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าพร้อมให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย บริษัทฯ มิได้เป็นผู้ประกอบการให้บริการขนส่งเป็นปกติ แม้บริษัทฯ จะออกไปกำกับภาษีโดยระบุราคาสินค้าและค่าขนส่งแยกออกจากกัน บริษัทฯ ต้องนำมูลค่าของสินค้า ซึ่งรวมค่าขนส่งมารวมคำนวณเป็นฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๙ ดังนั้น เมื่อเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้า บริษัทฯ จึงไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่อย่างไร

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๓๙๗๘ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙)

(๕) กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการขนส่งสินค้าเป็นปกติระบุเป็นส่วนใหญ่

(ก) การให้บริการชิปปิ้ง และมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย โดยรวมยอดค่าบริการชิปปิ้ง และค่าขนส่งสินค้าเป็นยอดเดียวกัน ถือเป็น การให้บริการชิปปิ้งทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการชิปปิ้งและค่าขนส่งสินค้ารวมกันตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ กรณีการให้บริการชิปปิ้งและมีการให้บริการขนส่งสินค้าโดยแยกยอดค่าบริการชิปปิ้งและค่าขนส่งสินค้าต่างหากจากกันชัดเจน ค่าบริการชิปปิ้งถือเป็น การให้บริการต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนค่าขนส่งสินค้าถือเป็น การให้บริการขนส่งสินค้าในราชอาณาจักร ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ตามข้อ ๑๒/๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข) การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้า และมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย โดยรวมยอดค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าขนส่งสินค้าเป็นยอดเดียวกันถือเป็น การให้บริการคลังสินค้าทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าขนส่งสินค้ารวมกันตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

กรณีการให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและมีการให้บริการขนส่งสินค้าโดยแยกยอด ค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าขนส่งสินค้าต่างหากจากกันชัดเจน ค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าถือเป็น การให้บริการต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่ง

กรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนค่าบริการขนส่งสินค้าได้รับยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้จ่ายมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑.๐

กรณีบริษัทฯ ไม่ได้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าเป็นปกติธุระเป็นส่วนใหญ่

(ก) การให้บริการชิปปิ้งและมีการให้บริการขนส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าด้วย ไม่ว่าจะแยก ค่าขนส่งสินค้าออกจากค่าบริการชิปปิ้งหรือไม่ก็ตาม ถือเป็น การให้บริการชิปปิ้งทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการชิปปิ้งและค่าบริการขนส่งสินค้านี้รวมกัน ตามข้อ ๓/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข) การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าของบริษัทฯ และบริการขนส่งสินค้าของ ลูกค้าที่อยู่ในคลังสินค้าตามสถานที่ที่ลูกค้ากำหนด ไม่ว่าจะแยกค่าขนส่งสินค้าออกจากค่าบริการจัดเก็บสินค้าใน คลังสินค้าหรือไม่ก็ตาม ถือเป็น การให้บริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าทั้งจำนวน บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) และมาตรา ๗๗/๒ ผู้จ่ายเงินที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าและค่าบริการขนส่งสินค้านี้รวมกัน ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข้อหารือที่ กค ๐๗๐๖/๘๔๑๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙)

๓.๙ คำส่งเสริมการขาย

๓.๙.๑ รายการทางบัญชีและภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง

รายการ	รายละเอียดด้านผู้จ่ายเงิน
๑. การรับรู้รายการทางบัญชี	กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๘) ย่อหน้า ๔.๒๕.๒ ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ
๒. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑. รับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ตามเกณฑ์สิทธิ (มาตรา ๖๕) ๒. หากเป็นกรณีต่อไปนี้ จะถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม <ul style="list-style-type: none">- รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหา (มาตรา ๖๕ ตรี (๓))- รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ (มาตรา ๖๕ ตรี (๑๓))
๓. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย	๑. ผู้จ่าย : ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ๒. ผู้รับ : <ul style="list-style-type: none">- บุคคลธรรมดา- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม ๓. ประเภทเงินได้ : คำส่งเสริมการขาย ๔. อัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย : ร้อยละ ๓.๐ ๕. ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย : <u>ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘๖</u> <ul style="list-style-type: none">- กรณีการให้รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้บริโภค หรือเป็นผู้ประกอบการที่นำสินค้าหรือบริการไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง โดยมีได้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ <u>ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๑๘/๒๕๔๕๖</u> <ul style="list-style-type: none">(๑) กรณีการแถมสินค้าไปพร้อมกับสินค้าที่ขาย ซึ่งมูลค่าของสินค้าที่แถมไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขาย ไม่ว่าสินค้าที่แถมนั้นจะเป็นสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับสินค้าที่ขายหรือไม่ ให้แก่ผู้ซื้อซึ่งซื้อสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ(๒) กรณีมีข้อตกลงให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนภายหลังจากที่ขายสินค้าไปแล้ว ซึ่งเป็นส่วนลดเงินสดให้แก่ผู้ซื้อซึ่งซื้อสินค้าโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ หากการให้ส่วนลดดังกล่าวเป็นการให้ส่วนลดที่เป็นปกติตามเงื่อนไขทางการค้า และได้มีการระบุเงื่อนไขส่วนลดเงินสดไว้ในใบส่งของ ใบแจ้งหนี้ หรือใบกำกับภาษีให้ชัดเจน(๓) กรณีการจ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ให้แก่ผู้ซื้อสินค้า ซึ่งผู้ขายทราบโดยชัดแจ้งว่าเป็นการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าซึ่งเป็นผู้บริโภคโดยตรง และได้ขายในปริมาณซึ่งตามปกติวิสัยของผู้บริโภคนั้นจะนำสินค้าไปบริโภคหรือใช้สอย โดยมีได้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ(๔) กรณีการจ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ให้แก่ผู้ซื้อสินค้า ซึ่งผู้ขายทราบโดยชัดแจ้งว่าเป็นการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการ

รายการ	รายละเอียดด้านผู้จ่ายเงิน
	<p>ที่นำสินค้าไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง โดยมีได้มี วัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ</p> <p>ทั้งนี้ ตาม (๓) และ (๔) ไม่ใช่บังคับกับกรณีผู้ซื้อสินค้าเป็นผู้แทนจำหน่ายของผู้ขายซึ่งซื้อสินค้าเพื่อนำไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง</p>
๓. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	<p>๑. ในการส่งเสริมการขาย หากมีการการจำหน่าย จ่าย โอนสินค้า (" สินค้า" มาตรา ๗๗/๑ (๙) หมายถึง ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ที่อาจมีราคาและถือเอาได้ไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขาย เพื่อใช้ หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า ไม่ว่าจะมิใช่ประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่) ให้ถือเป็นการ " ขาย " ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีการจำหน่าย/จ่าย/โอนสินค้าจึงต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้รับ (มาตรา ๗๗/๑ (๘)) ตามความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้น</p> <p>๒. การส่งเสริมการขายตามกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐาน ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐))</p> <p>(๑) มูลค่าของสินค้าที่แถมพร้อมกับการขายสินค้าหรือการให้บริการ ไม่ว่าสินค้าที่แถมนั้น จะเป็นสินค้าประเภท และชนิดเดียวกับสินค้าที่ขายหรือบริการที่กระทำหรือไม่ แต่มูลค่าของ สินค้าที่แถมจะต้องไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของการให้บริการ</p> <p>(๒) มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลกับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการที่ซื้อสินค้าหรือ รับบริการในแต่ละวัน โดยมีมูลค่ารวมกันตามที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนกำหนด แต่มูลค่า ของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นรางวัลต้องมีมูลค่าไม่เกินมูลค่าของสินค้าที่ขายหรือมูลค่าของ การให้บริการ</p> <p>(๓) มูลค่าของสินค้าที่แจกหรือให้เป็นของขวัญ เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่ง ขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ การเปิดแนะนำสินค้าใหม่ ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่เป็นปฏิทิน สมุดบันทึกประจำวัน (Diary) หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนอง เดียวกันของของขวัญหรือของชำร่วยที่มีชื่อผู้ประกอบการ ชื่อการค้า หรือเครื่องหมายการค้า ของผู้ประกอบการปรากฏอยู่ โดยของขวัญหรือของชำร่วยดังกล่าว ต้องเป็นสิ่งของที่พึง ให้แก่กันตามประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และต้องมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสมควร</p> <p>(๔) มูลค่าของสินค้าตัวอย่างที่แจก เนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย</p> <p>(๕) มูลค่าของค่าตอบแทนที่พึงได้รับจากการมอบสินค้าให้ผู้ซื้อสินค้าทดสอบใช้งานก่อนซื้อ โดยสินค้านี้ดังกล่าวไม่ใช่ของใช้สิ้นเปลืองและต้องเป็นสินค้าที่มีไว้สำหรับให้ทดลองใช้เป็นการ ชั่วคราว เพื่อทดลองคุณภาพหรือประสิทธิภาพของสินค้าเท่านั้น และผู้ซื้อสินค้าจะต้องส่ง มอบสินค้านี้คืนให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนผู้ขายสินค้าเมื่อทดลองใช้เสร็จ</p>

๓.๙.๒ ข้อหาหรือและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

(๑) กรณีบริษัทผู้ให้การสนับสนุนมอบรางวัลให้แก่บริษัทฯ เพื่อนำไปแจกให้แก่ผู้แทนจำหน่ายโดยไม่คิดมูลค่า รางวัลดังกล่าวถือเป็นประโยชน์ที่บริษัทฯ ได้รับ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน จึงเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๓๙ บริษัทฯ จึงต้องนำเงินได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา ๖๕ และเมื่อบริษัทฯ นำของรางวัลที่ได้รับมานั้นไปแจกให้แก่ผู้แทนจำหน่าย บริษัทฯ สามารถนำมูลค่าของรางวัลดังกล่าวมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี

กรณีบริษัทฯ นำสินค้าของบริษัทฯ มาแจกเป็นรางวัล หรือซื้อสินค้ามาแจกเป็นรางวัล หรือมอบรางวัลประเภท Package ทัวร์ท่องเที่ยวยุโรป ให้แก่ผู้แทนจำหน่ายเนื่องจากการส่งเสริมการขาย เมื่อบริษัทฯ มอบสินค้าหรือ Package ทัวร์ท่องเที่ยวยุโรปให้แก่ลูกค้า เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือให้บริการตามมาตรา ๗๗/๑(๘) และ (๑๐) บริษัทฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๘(๑) และมาตรา ๗๘/๑(๑) โดยมูลค่าของฐานภาษีที่นำมาคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ต้นทุนสินค้าหรือค่าบริการที่ได้ซื้อตามมาตรา ๗๙ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้แทนจำหน่ายจ่ายให้แก่บริษัทฯ ถือเป็นภาษีซื้อตามมาตรา ๗๗/๑(๑๘) โดยภาษีซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการของผู้แทนจำหน่ายผู้แทนจำหน่ายสามารถนำภาษีซื้อดังกล่าวมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตามมาตรา ๘๒/๓

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๗๐๖/๘๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖)

(๒) กรณีบริษัทผู้แทนฯ จ่ายเงินสนับสนุนเพื่อชดเชยค่าอัตราดอกเบี้ยหรือค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ซึ่งบริษัทผู้แทนฯ รับภาระแทนลูกค้าให้แก่บริษัท A เพื่อสนับสนุนการขายนั้น เงินที่บริษัท A ได้รับ เข้าลักษณะเป็นรางวัล ส่วนลดหรือประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากการส่งเสริมการขาย บริษัท A ต้องนำเงินสนับสนุนดังกล่าวไปรวมเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๖๕ โดยบริษัทผู้แทนฯ ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๑๒/๒ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ และเงินสนับสนุนที่บริษัท A ได้รับ ไม่ถือเป็นมูลค่าของฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือให้บริการ ตามมาตรา ๗๙ บริษัท A ไม่ต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่บริษัท A ได้จ่ายไปจริงเพื่อส่งเสริมการขายตามข้อตกลงกับลูกค้าโดยทั่วไป หากบริษัท A มีหลักฐานแสดงว่า บริษัท A เป็นผู้จ่ายเบี้ยประกันภัยเพื่อส่งเสริมการขายให้แก่ลูกค้า เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายเพื่อกิจการของบริษัท A จึงนำค่าเบี้ยประกันภัยดังกล่าวไปหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๕ ตรี (๓) และ (๑๓) และภาษีซื้ออันเกิดจากการทำประกันภัยรถยนต์ดังกล่าว บริษัท A มีสิทธินำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๒/๓ ได้ ถ้าไม่เข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อต้องห้าม ตามมาตรา ๘๒/๕ ทั้งนี้ กรณีบริษัท A ส่งเสริมการขายโดยแถมประกันภัยรถยนต์ให้ลูกค้า หากเป็นการแถมตามนโยบายส่งเสริมการขายที่ให้แก่ลูกค้าเป็นการทั่วไปและมีมูลค่าไม่เกินค่าซื้อประกันที่พึงทำประกันภัยรถยนต์ตามปกติ เข้าลักษณะเป็นการให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทนโดยมีเหตุอันสมควร บริษัท A จึงไม่ต้องนำมูลค่าของค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ซึ่งเป็นของแถมมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีสำหรับการให้บริการ ตามมาตรา ๗๙/๓ (๑) และบริษัท A ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยระบุชนิด ประเภท เลขที่กรมธรรม์ที่แถมไว้ในใบกำกับภาษีฉบับเดียวกันกับที่ออกให้แก่ลูกค้าด้วย แต่ไม่ต้องนำมูลค่าของบริการที่แถมมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี

(ข้อหาหรือที่ กค ๐๗๐๒/๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙)

(๓) สำหรับกรณีตัวอย่างอื่น สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.
๑๑๘/๒๕๔๕ เรื่อง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจ่ายรางวัล ส่วนลด หรือ
ประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

๓.๑๐ กรณีตัวอย่างสิทธิประโยชน์ด้านรายจ่าย

๓.๑๐.๑ ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในทรัพย์สิน

(๑) ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ก) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๐๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ

(ข) ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๒๖๖) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินที่ได้ที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

รายการ	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
<p>๑. ประเภทรายจ่าย การลงทุนในทรัพย์สิน</p>	<p>๑. รายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกิจการ แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม และต้องเป็นทรัพย์สิน ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์</p> <p>(๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์</p> <p>(๓) ยานพาหนะที่จดทะเบียนในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะนั้น ๆ แต่ไม่รวมถึงรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ตามกฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่มีใช้ได้มาเพื่อนำออกให้เช่า</p> <p>(๔) อาคารถาวร แต่ไม่รวมถึงที่ดินและอาคารถาวรที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัย</p> <p>๒. ทรัพย์สินตาม ๑. ต้องมีลักษณะดังนี้</p> <p>(๑) ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน</p> <p>(๒) ต้องสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) และต้องได้ ทรัพย์สินนั้นมาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ตามประสงค์ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙</p> <p>(๓) ต้องอยู่ในราชอาณาจักร เว้นแต่ยานพาหนะตาม ๑. (๓)</p> <p>(๔) ไม่เป็นทรัพย์สินที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นตาม พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน</p> <p>(๕) ไม่เป็นทรัพย์สินที่นำไปใช้ในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เป็นการนำไป ใช้ในโครงการตามมาตรการเร่งรัดการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับ สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนที่ยังไม่มีการลงทุนจริงและเลือกที่ จะไม่ใช่สิทธิประโยชน์นั้น</p>

รายการ	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด																																						
	<p>๓. เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑) สัญญา ใบสั่งซื้อ ใบสั่งจ้าง หรือข้อตกลงทำนองเดียวกัน ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙</p> <p>(๒) การขอใบอนุญาตให้ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีการขออนุญาตตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙</p> <p>(๓) การจัดทำรายงานแสดงรายละเอียดของทรัพย์สินที่ใช้สิทธิยกเว้น</p> <p>(๔) ทะเบียนทรัพย์สิน</p>																																						
<p>๒. สิทธิประโยชน์ทางภาษี</p>	<p>ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการ แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๕) (ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคา) เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยคำนวณส่วนเฉลี่ยตามระยะเวลาของรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับทรัพย์สินแต่ละประเภท ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="448 926 1422 1268"> <thead> <tr> <th>ประเภททรัพย์สิน</th> <th>ระยะเวลาที่ใช้เป็นส่วนเฉลี่ย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์</td> <td>๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td> </tr> <tr> <td>๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์</td> <td>๓ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td> </tr> <tr> <td>๓) ยานพาหนะ</td> <td>๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td> </tr> <tr> <td>๔) อาคารถาวร</td> <td>๒๐ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน</td> </tr> </tbody> </table> <p>ตัวอย่าง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ บริษัทซื้อเครื่องจักรราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีอายุการใช้งาน ๕ ปี ดังนั้น ค่าเสื่อมราคาในแต่ละปี เท่ากับ</p> <table border="1" data-bbox="461 1398 1409 1812"> <thead> <tr> <th>ค่าเสื่อมราคา</th> <th>วิธีปกติ ราคาทุน ๑ ล้านบาท</th> <th>วิธีตามสิทธิประโยชน์ ได้รายจ่าย ๑ เท่าของที่จ่ายจริง</th> <th>รวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปีที่ ๑</td> <td>$๑ \text{ ล้านบาท} \times \frac{๒๐}{๑๐๐} \times \frac{๓๑}{๓๖๕}$ = ๑๖,๙๘๖ บาทต่อปี</td> <td>๑ ล้านบาท/ส่วนเฉลี่ย ๕ รอบบัญชี = ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๒๑๖,๙๘๖ บาท</td> </tr> <tr> <td>ปีที่ ๒</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>ปีที่ ๓</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>ปีที่ ๔</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>ปีที่ ๕</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี</td> <td>๔๐๐,๐๐๐ บาท</td> </tr> <tr> <td>ปีที่ ๖</td> <td>๑๘๓,๐๑๔ บาทต่อปี</td> <td></td> <td>๑๘๓,๐๑๔ บาท</td> </tr> </tbody> </table>	ประเภททรัพย์สิน	ระยะเวลาที่ใช้เป็นส่วนเฉลี่ย	๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๓ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	๓) ยานพาหนะ	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	๔) อาคารถาวร	๒๐ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน	ค่าเสื่อมราคา	วิธีปกติ ราคาทุน ๑ ล้านบาท	วิธีตามสิทธิประโยชน์ ได้รายจ่าย ๑ เท่าของที่จ่ายจริง	รวม	ปีที่ ๑	$๑ \text{ ล้านบาท} \times \frac{๒๐}{๑๐๐} \times \frac{๓๑}{๓๖๕}$ = ๑๖,๙๘๖ บาทต่อปี	๑ ล้านบาท/ส่วนเฉลี่ย ๕ รอบบัญชี = ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๑๖,๙๘๖ บาท	ปีที่ ๒	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๓	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๔	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๕	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท	ปีที่ ๖	๑๘๓,๐๑๔ บาทต่อปี		๑๘๓,๐๑๔ บาท
ประเภททรัพย์สิน	ระยะเวลาที่ใช้เป็นส่วนเฉลี่ย																																						
๑) เครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
๒) โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๓ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
๓) ยานพาหนะ	๕ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
๔) อาคารถาวร	๒๐ รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน																																						
ค่าเสื่อมราคา	วิธีปกติ ราคาทุน ๑ ล้านบาท	วิธีตามสิทธิประโยชน์ ได้รายจ่าย ๑ เท่าของที่จ่ายจริง	รวม																																				
ปีที่ ๑	$๑ \text{ ล้านบาท} \times \frac{๒๐}{๑๐๐} \times \frac{๓๑}{๓๖๕}$ = ๑๖,๙๘๖ บาทต่อปี	๑ ล้านบาท/ส่วนเฉลี่ย ๕ รอบบัญชี = ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๑๖,๙๘๖ บาท																																				
ปีที่ ๒	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๓	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๔	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๕	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี	๔๐๐,๐๐๐ บาท																																				
ปีที่ ๖	๑๘๓,๐๑๔ บาทต่อปี		๑๘๓,๐๑๔ บาท																																				

๓.๑๐.๒ ค่าใช้จ่ายในการอบรมพนักงาน

(๑) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

(ก) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๑๔๘) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ข) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๙ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๒๖๗) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นค่าอบรมสัมมนาของลูกจ้างภายในประเทศ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

รายการ	Public Training (พ.ร.ฎ.๔๓๗)	In house Training (พ.ร.ฎ.๔๓๗)	In house Training (พ.ร.ฎ.๖๑๑)
๑. ลักษณะรายจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้าง <ul style="list-style-type: none"> ● เข้ารับการศึกษา หรือ ● ฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน 	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้าง โดยนายจ้างจัดให้มีหลักสูตรการอบรมขึ้นเอง	๑. รายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าห้องสัมมนา ค่าห้องพัก ค่าขนส่ง หรือรายจ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องในการอบรมสัมมนาภายในประเทศที่นายจ้าง (นิติบุคคล) ได้จัดขึ้นให้แก่ลูกจ้าง หรือ ๒. รายจ่ายที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมีวัตถุประสงค์เพื่อการอบรมสัมมนาดังกล่าว
๒. หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข	เข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	๑. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและที่รับรองโดยกระทรวงแรงงาน ๒. ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมลูกจ้างต้องเป็นไปตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงแรงงาน ๓. วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรม ต้องกำหนดไว้เพื่อไม่ให้ปะปนกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจการตามปกติของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	เป็นรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙
๓. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	ได้รายจ่ายเพิ่มอีก ๑ เท่าจากที่ได้จ่ายไป	ได้รายจ่ายเพิ่มอีก ๑ เท่าจากที่ได้จ่ายไป	ได้รายจ่ายเพิ่มอีก ๑ เท่าจากที่ได้จ่ายไป